

Gertjie

(Hy) 1. Wan - neer kom ons trou - dag, Ger - tjie,
(Sy) 2. 'k Hoor, jy is ver - lief op Sa - rie,
(Hy) 3. Jy weet as ons Son - dags kui - er,
(Sy) 4. Jan - nie, al die soen - tjies help nie,
(Sy) 5. Ons moet dan die pret maar staan laat,

Ger - tjie? Hoe's dit dan so stil met jou?
Sa - rie, maar die pret moet jy laast staan!
kui - er ag - ter om die kop ver - by,
help nie, kyk vir Pie - ter en vir Griet:
staan laat, ons moet maar die soen laat bly;

Ons is so lank ver - loof al, Ger - tjie, Ger - tjie,
Pas maar op vir Piet'r en Da - nie, Da - nie
dan sê ek: Non-nie, lig jou slui - er slui - er,
Van - dag wil hul me - kaar nie hê nie, hê nie,
ek sal my ei - e pad dan kry maar, kry maar;

dit is tyd dat ons gaan trou. Refr.
hul is kér'ls, wat so - maar slaan.
kom en gee 'n soen vir my. Glo tog, Ger-tjie,
al die soent - jes was ver - niet.
en jy kan na Sa - rie vry.

ek sal nooit nie, nooit nie nog lan - ger aan jou sleep-tou
bly nie, bly nie. Jy dink mis - kien: ek kan nie dood nie,
dood nie, maar my ja - re gaan ver - by.

Gertjie

Melodie von "Just before the Battle, Mother", George Frederick
ROOT (1820-1895)

1

(Hy) Wanneer kom ons troudag, Gertjie,
Hoe's dit dan so stil met jou?
Ons is so lank verloof al, Gertjie,
Dit is tyd dat ons gaan trou.

Refr:

Glo tog, Gertjie,
ek sal nooit nie nog langer
aan jou sleepou bly nie.
Jy dink miskien:
ek kan nie dood nie,
maar my jare gaan verby.

2

(Sy) 'k Hoor,
jy is verlief op Sarie,
Maar die pret moet jy laat staan!
Pas maar op vir Pieter en Danie,
Hul is kér'ls, wa somaar slaan.

3

(Hy) Jy weet as ons Sondags kuier,
Agter om die kop verby,
Dan sê ek:
Nonnie, lig jou sluier,
kom en gee 'n soen vir my.

4

(Sy) Jannie,
al die soentjies help nie,
kyk vir Pieter en vir Griet:
Vandag wil hul mekaar nie hê nie,
al die soentjies was verniet.

5

(Sy) Ons moet dan die pret maar staan laat,
ons moet maar die soen laat bly;
ek sal my eie pad dan kry maar,
en jy kan na Sarie vry.

(Er) Wann kommt unser Hochzeitstag, Gertjie,
warum bist du so still?
Wir sind schon so lange verlobt.
Es ist Zeit, dass wir heiraten.

Kehrreim
Glaube mir, Gertjie,
ich werde mich nicht länger
an der Nase herumführen lassen.
Du denkst vielleicht,
so schnell sterbe ich nicht,
aber meine Jahre gehen vorbei.

(Sie) Ich höre,
du bist verliebt in Sarie.
Aber diesen Spaß
musst du lassen!
Gib acht auf Pieter und Danie,
das sind Kerle, die schon mal
zuschlagen.

(Er) Du weißt,
wenn wir sonntags spazierengehen
hinter dem Hügel,
dann sage ich:
Mädchen, hebe deinen Schleier,
komm und gib mir einen Kuss.

(Sie) Jannie,
diese vielen Küsse helfen nicht,
sieh mal, Pieter und Griet
wollen voneinander nichts
mehr wissen,
alle diese Küsse waren umsonst.

(Sie) Wir müssen dann wohl
von unserem Vergnügen lassen.
Wir müssen das Küssen eben
bleiben lassen;
ich werde halt meinen eigenen
Weg gehen,
und du kannst um Sarie werben.

VDL/LD 23.01.23